

Island, og jeg troer, at det Beløb, der i saa Henseende er begjæret af Regjeringen, er overordentlig ringe i Forhold til den Nytte, som derved vil kunne stiftes for Island. Jeg maa i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at den ærede Ordfører — hvis jeg opfattede ham rigtig — gjorde sig skyldig i en lille Misforstaaelse, idet han i Talens Løb med Hensyn til dette Spørgsmaal sagde, at der for indeværende Aar forlangtes 5,000 Rd., og at der maaskee blev forlangt mere til næste Aar. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at af det Beløb, der forlanges, er der eengang for alle til Postvæsenets første Indretning kun forlangt 2,200 Rd., hvis jeg ikke husker feil, saa at altsaa den Udgift, der stadig forlanges til en Forøgelse af Postvæsenet kun er 3,000 Rd. Jeg troer ikke, at det vil være farligt eller betænkeligt for det høie Thing at gaae ind derpaa, og jeg skal erklære, at efter den nuværende Regjeringss Opfattelse bør der i Virkeligheden ikke paaføres Danmark nogen større aarlig Udgift til Island, forinden en heel Omordning af Forfatningsforholdene skal foregaae. Hvad der i denne Mellemtid skal skee — og dette troer jeg stærkt at have pointeret i min Skrivelse til det ærede Udvalg — og hvilke Forbedringer Islænderne maatte kunne ønske, bør iværksættes af dem ved egen Kraft, og de fornødne Midler dertil bør de selv tilvejebringe. Det vilde være mig overordentlig kjært, og jeg troer, at det vilde være til væsentligt Gavn for Sagen og til væsentligt Gavn for at tilvejebringe et godt og hensigtsmæssigt Forhold mellem Island og Danmark, om det høie Thing maatte finde, at det kunde gaae ind paa de af mig stillede Forslag; det forekommer mig ikke, at de paa nogen Maade kunne siges at være overdrevne eller at forvolde Landet uforholdsmæssige Udgifter. Som sagt, hvis det høie Thing giver mig Medhold deri, at nogle af de Godder, som jeg har for Die ved disse Foranstaltninger, kunne opnaaes ved disse Beløb, saa troer jeg, at det høie Thing vil komme til den Overbeviisning, at de ere vel anvendte. Forsaavidt det høie Thing ikke maatte kunne slutte sig til mine Forslag, maa jeg selvfølgelig anbefale Udvalgets Forslag under Nr.

18; men — jeg gjentager det — jeg troer, at det vilde være af overordentlig Gavn og Hensigtsmæssighed, om det høie Thing vilde stemme for mine Forslag under Nr. 7 og 17.

Fønger: Noget af det, som den høitæredede Minister ansøgte i Begyndelsen af sit Foredrag, hvori han affhandlede det islandske Spørgsmaal, foranlediger mig til at fremkomme med nogle saa Bemærkninger til Forklaring af det Standpunkt, Udvalget har indtaget i denne Sag. Det vil være det høie Thing bekendt, at den islandske Sag er kommen paa et Punkt, som for Dieblirket ikke er lidet forskjelligt fra det, hvortil vi ved den sidste Forhandling om denne Sag haabede at bringe det, og at Regjeringen, som følge af den Modtagelse, som det af den stillede Forslag havde fundet i Althinget, har anseet det for rettest foreløbig at stille Forfatningsagen i Bero. Følgen af denne Stilling vil altsaa blive den, at vi endnu ikke ere istand til at see nogen snarlig Ordning af disse Forhold, som kunde være tilfredsstillende, enten for Island eller for os, og det har da maattet komme under Overveielse, hvorledes vi helst skulde stille os med Hensyn til de forskjellige islandske Sager, som endnu aarlig maae komme under Votering. Til disse forskjellige islandske Sager hører fremfor Alt — det vil erindres, at andre islandske Sager overordentlig sjældent komme til os — det ikke ganske ubetydelige Antal Sager, der aarlig foreligger Rigsdagen gennem Finantsloven, hvor altsaa Rigsdagen behandler Spørgsmaal, som fuldstændig gribe ind i uvertiden endog meget smaalige Enkeltheder af Administrationen paa Island. Da der nu altsaa skal gjøres Begyndelsen til en midlertidig Ordning af disse Forhold, har Finantsudvalget troet at burde forelægge det høie Thing de Betragtninger, paa hvilke man burde støtte sin Stilling under en saadan Overgangstid. Det er da forekommet os at være i og for sig en urigtig og saavel for vore Begreber som vistnok ogsaa for Islænderne høist utilfredsstillende Stilling, at saadanne Enkeltheder i Administrationen som de, der omhandles under Finantsloven, komme under Drøftelse og Forhandling her i Rigsdagen,